

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Ловеч, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА**
ИГНАТОВА

при участието на секретаря **ПЕТЯ СТ. МАРИНОВА**
като разгледа докладваното от **ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА ИГНАТОВА**
Гражданско дело № 20234310101104 по описа за 2023 година

Производство с правно основание чл. 238-239 от ГПК – неприсъствено решение.

-

Постъпила е искова молба от М. А. Р. от ***, против А. И. Е. от същото село, за заплащане на суми, които ищецът, в качеството си на поръчител, е заплатил в изпълнение на задължението на ответника по изп.дело № 1912/2022 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров.

Ищецът твърди, че е бил поръчител на ответника, който е получил потребителски кредит от „Банка ДСК“, но не издължавал редовно отпуснатата му сума по кредита и поради това кредиторът „Банка ДСК“ се снабдил с изпълнителен лист по ч.гр.дело № 629/2022 г. по описа на РС-Тетевен, въз основа на който било образувано изп.дело № 1912/2022 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров. Поради обстоятелството, че не се постигнало изплащане на задълженията от длъжника, принудителното изпълнение било насочено към ищеца, като поръчител, и на същия бил наложен заповест за сумата от 3529.00 лева, преведени на 10.01.2023 г. и разпределени по изпълнителното дело, като му била възстановена надвзета сума в размер на 717.00 лева, при което за остатъка от изплатеното в изпълнение на задълженията на ответника, ищецът предявява настоящия иск.

Моли, да бъде осъден ответника, на основание чл. 144 от ЗЗД, да му заплати сумата в общ размер 2861.40 лева, от която сумата 2811.40 лева, формирана от следните суми, посочени в приложеното удостоверение на ЧСИ Велислав Петров по изп.дело № 1912/2022 г., а именно: 2412.00 лева, разпределена на вискателя „Банка ДСК“, от която: 1546.34 лева,

представляваща главница и 865.66 лева – лихви и разноски, 149.40 лева – удържана за такси и разноски по ТТРЗЧСИ, 250.00 лева – удържана за пропорционална такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ, като ищецът претендира и законна лихва в размер на 50.00 лева върху главницата от 1546.34 лева, считано от 10.01.2023 г. /датата, на която е изплатил задължението/ до завеждане на исковата молба /28.07.2023 г./, ведно със законната лихва до окончателното изплащане.

Ищецът моли, да му бъдат присъдени и разноските по настоящото производство – адвокатски хонорар и държавна такса.

В съдебно заседание, ищецът се явява лично и с процесуалния си представител адвокат Х. С.. Поддържа исковата молба и моли за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Поддържа и искането за присъждане на разноските по делото.

Ответникът А. И. Е. не е представил в законоустановения едномесечен срок писмен отговор на исковата молба. За насроченото съдебно заседание е редовно призован, но не изпраща представител, както и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Следователно, налице са формалните предпоставки на чл. 238 ал. 1 от ГПК за допустимост на искането за постановяване на неприсъствено решение.

Налице са и предпоставките по същество за постановяване на неприсъствено решение, регламентирани в чл. 239 ал. 1, т. 1 и 2 от ГПК, тъй като на ответника са указани последиците от неспазването на срока за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание. С оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства /удостоверение изх.№ 18709/07.07.2023 г. по изп.дело № 1912/2022 г. на ЧСИ Велислав Петров, съобщение изх.№ 04646/05.02.2024 г. на ЧСИ Велислав Петров по същото изп.дело, както и приложеното копие от изисканото изпълнително дело/, съдът счита, че предявеният иск е вероятно основателен, тъй като съвкупността от фактите, наведени в исковата молба е достатъчна да обоснове основателност на исковата претенция.

По изложените съображения, съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 238 ал. 1 и чл. 239 ал. 1, т. 1 и 2 от ГПК и следва да се постанови неприсъствено решение срещу ответника, като предявения суброгаторен иск с правно основание чл. 146 ал. 1 от ЗЗД следва да бъде уважен изцяло, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба /28.07.2023 г./ до окончателното изплащане на задължението.

Съгласно чл. 239 ал. 2 от ГПК, неприсъственото решение не се мотивира по същество, тъй като се основава на наличието на описаните по-горе предпоставки.

При този изход на процеса, ищецът има право да му бъдат присъдени направените разноски по делото, на основание разпоредбата на чл. 78 ал. 1 от ГПК, според която заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника, съразмерно с уважената част от иска.

С оглед на посочената разпоредба, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца следните направени разноски по делото, а именно: 115.00 лева – държавна такса и 700.00

лева – заплатено възнаграждение за един адвокат по договор за правна защита и съдействие от 18.05.2023 г., или общо разноски 815.00 лева, като искането в частта на разноските за заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 250.00 лева за още един адвокат, следва да бъде отхвърлено, като неоснователно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. И. Е., ЕГН *****, с адрес: ***, ***, на основание чл. 146 ал. 1 от ЗЗД, да заплати на М. А. Р., ЕГН *****, с адрес: ***, ***, сумата от **2811.40 лв.** /две хиляди осемстотин и единадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща общ размер на изпълненото задължение по изпълнително дело № 1912/2022 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров, рег.№ 879, с район на действие Окръжен съд – Ловеч, както и сумата **50.00 лв.** /петдесет лева/, представляваща законна лихва върху включващата се в горната сума изплатена главница от 1546.34 лева, считано от 10.01.2023 г. до завеждане на исковата молба /28.07.2023 г./, ведно със законната лихва върху цялата сума от 2811.40 лева, считано от 28.07.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА А. И. Е., с горните данни, да заплати на М. А. Р., с горните данни, сумата **815.00 лв.** /осемстотин и петнадесет лева/, представляваща разноски по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** искането В ЧАСТТА на разноските за присъждане на адвокатско възнаграждение за още един адвокат в размер на сумата 250.00 лева.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 239 ал. 4 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на ответника.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____